

καὶ μὴ εἶναι ἀνθρώπον. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ὅτι
 πᾶσι μὴ εἶναι ἀνθρώπον. τὸ γὰρ ἀνθρώπων εἶναι καὶ τὸ
 μὴ ἀνθρώπων εἶναι, ἕτερον σημαίνει ἐπὶ τῷ καὶ τὸ
 λευκὸν εἶναι, καὶ τὸ ἀνθρώπων εἶναι ἕτερον.
 πολὺ γὰρ ἀντίκειται ἐκείνο μέλλον· ὥστε ση-
 μαίνει ἕτερον. εἰ δὲ καὶ τὸ λευκὸν φήσῃ τὸ
 αὐτὸ καὶ ἐν σημαίνει, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐρο-
 ῦμεν, ὅτι καὶ πρὸς τὸν ἐλέγχον, ὅτι ἐν ταῖς
 πάντα ὅτι, καὶ οὐ μόνον τὰ ἀντικείμενα. εἰ
 δὲ μὴ ἐνδέχεται τῷτο, συμβαίνει τὸ λεχθῆναι,
 ἀλλ' ὁποῖα γίνεται τὸ ἐρωτώμενον. ἐὰν δὲ πορε-
 πιδῆ ἐρωτῶν τὸς πινὸς ἀπλάως, καὶ ταῖς ἀπο-
 φάσεσιν, ἐκ δὲ πορεπιδῆται τὸ ἐρωτώμενον· οὐδὲν
 γὰρ κωλύει εἶναι τὸ αὐτὸ, καὶ ἀνθρώπων καὶ
 λευκὸν, καὶ ἄλλα μέρη τὸ πλῆθος· ἀλλ' ὁ-
 μως ἐρωτοῦμεν, εἰ ἀληθὲς εἰπέτω ἀνθρώπων τῷ-
 το εἶναι, ἢ οὐ, ὁποῖα κριτέον τὸ ἐν σημαίνει, καὶ οὐ
 ποροδετέον, ὅτι καὶ λευκὸν καὶ μέγα. καὶ γὰρ
 ἀδύνατον, ἀπειρα ὄντα τὰ συμβεβηκότα
 διελέγειν. ἢ οὐκ ἀπαντα διελέγεται, ἢ μηδέν.
 ὁμοίως τοίνυν εἰ καὶ μέρη αἰετὸς ὅτι τὸ αὐτὸ
 ἀνθρώπων, καὶ ἐκ ἀνθρώπων, οὐ ποροπακμι-
 νον τῷ ἐρωτῶν· εἰ ἐστὶν ἀνθρώπος, ὅτι ἐστὶν ἀ-
 μα καὶ ἐκ ἀνθρώπων· εἰ καὶ μὴ πάλιν ὅσα συμ-
 βεβηκὸτα ποροπακμιτέον, ὅσα ὅτι ἢ μὴ ὅτι.
 ἐὰν ὅ τῷτο ποιῆ, οὐ διαλέγει· ὁ δὲ αὐτὸς ἀνα-
 εροῦσιν οἱ τῷτο λέγοντες ὅτι καὶ τὸ τί λέω εἶναι.
 πάντα γὰρ ἀνάγκη συμβεβηκέναι φάσκειν ἀ-
 ποτὸς καὶ τὸ, ὅτι ἀνθρώπων εἶναι, ἢ ζώον εἶναι, μὴ
 εἶναι· εἰ γὰρ ἐστὶ πᾶσι ἀνθρώπων εἶναι, πᾶσι καὶ
 εἶναι μὴ ἀνθρώπων εἶναι, ἢ μὴ εἶναι ἀνθρώπων·
 καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀποφάσεσιν τοῦτου. ἐν γὰρ λέω ὅ ἐ-
 σήμασιν, καὶ λέω πᾶσι πινὸς οὐσία. τὸ δὲ οὐ-
 σίαν σημαίνει ὅτι, ὅτι καὶ ἀλλο πᾶσι εἶναι αὐ-
 τῷ. εἰ δὲ ἐστὶ αὐτῷ καὶ τὸ ὅτι ἀνθρώπων
 εἶναι, ὅτι μὴ ἀνθρώπων εἶναι, ἢ ὅτι μὴ εἶναι ἀν-
 θρώπων, ἀλλο ἐστὶ. ὡς τ' ἀναγκασθὸν αὐτοῖς
 λέγειν, ὅτι οὐδένοσ ἐστὶ τοιοῦτος εἰδικὸς καὶ
 οὐ σπῶδης, καὶ αἰετῷ ἰσοκλειώφου ποροση-
 μιστοῦ λόγος, ἀλλὰ πάντα καὶ συμβεβη-
 κῶς· τῷτο γὰρ διαφασί γύσια καὶ τὸ συμβε-
 βηκὸς. τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπων συμβεβη-
 κὸς. τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπων συμβεβηκέναι,
 ὅτι ἐστὶ μὲν λευκὸς, ἀλλ' οὐχ ὅτι λευκὸς. εἰ
 δὲ πάντα καὶ συμβεβηκὸς λέγεται, οὐδὲν ἐ-
 σται ποροτον τὸ κατόλου. εἰ δὲ αἰετὸς συμ-
 βεβηκὸς καὶ ἰσοκλειώφου πινὸς σημαίνει τῷ
 ἀδύνατον οὐδὲ γὰρ πλείω συμβεβηκέναι δυοῖν τὸ γὰρ συμβεβηκὸς, οὐ συμβεβηκὸς

& non esse hominem. Eadem ratio est
 & de non esse hominem. Homini nanque
 esse, & non esse homini, diuersum si-
 gnificat. Siquidem & album esse, & ho-
 minem esse diuersum. Multo enim magis,
 illud opponitur. Quare diuersum si-
 gnificant. Si autem album aliquis dicat v-
 num & idem significare: rursus idem di-
 cemus, quod & antea dictum est, quod o-
 mnia vnum sunt, & non solum opposita.
 Quod si hoc non contingit, accidit quod
 dictum est, si ad interrogatum respon-
 deat. Si vero simpliciter interrogat, ad-
 dat etiam negationes, non respondeat ad
 interrogatum. Nihil enim prohibet i-
 dem & hominem, & album, & alia infi-
 nita multitudine esse. Attamen interro-
 ganti si verè est dicere hoc hominem es-
 se, an non, id respondendum est, quod v-
 num significat, & non addendum, quod &
 album & magnum. Impossibile nanque est
 accidentia, cum infinita sint, percurrere.
 Aut igitur omnia percurat, aut nullum.
 Similiter & si infinites idem esset homo,
 & non homo, interrogatus si homo est, non
 debet vnà cum eo, quod simul etiam non
 homo est respondere, nisi cætera quoque
 quæcunque accident, quæcunque homo
 est, aut non est, respondeat. Quod autem
 si non fecerit, non disputat. Et qui hoc
 dicunt, omnino perimunt substantiam,
 & quod erat esse: necesse est nanque eis
 dicere omnia accidere, & ipsum homini
 esse aut animal esse non esse. Si enim
 quicquam erit ipsum homini esse, hoc
 non erit non homini esse, aut non esse
 homini, tamen hæc sunt negationes:
 vnum nanque erat, quod significabat, &
 hoc erat alicuius substantia. Substantiam
 verò significare, est quod non est ei esse a-
 liud quippiam. Si autem ipsum homini
 esse, est ei ipsum non homini esse, aut
 non esse homini, aliud erit. Quare neces-
 se est eis dicere quod nullius talis ratio er-
 rit, sed omnia secundum accidens: hoc en-
 im substantia, & accidens differunt. Al-
 bedo etenim homini accidit, quoniam
 est quidem albus, sed non est ipsa albedo.
 Si autem omnia secundum accidens di-
 cuntur, nihil erit primū vniuersale. Si au-
 tem accidens semper de aliquo subiecto
 significat prædicatione, necesse est in infi-
 nitum progredi. Sed impossibile est: plu-
 ra enim quàm duo, non conueniunt. Ac-
 cidens enim non est accidenti accidens,

καὶ τῷτο ἀναγκασθὸν αὐτοῖς λέγειν, ὅτι οὐδένοσ ἐστὶ τοιοῦτος εἰδικὸς καὶ οὐ σπῶδης, καὶ αἰετῷ ἰσοκλειώφου ποροσημιστοῦ λόγος, ἀλλὰ πάντα καὶ συμβεβηκῶς· τῷτο γὰρ διαφασί γύσια καὶ τὸ συμβεβηκὸς. τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπων συμβεβηκὸς. τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπων συμβεβηκέναι, ὅτι ἐστὶ μὲν λευκὸς, ἀλλ' οὐχ ὅτι λευκὸς. εἰ δὲ πάντα καὶ συμβεβηκὸς λέγεται, οὐδὲν ἐσται ποροτον τὸ κατόλου. εἰ δὲ αἰετὸς συμβεβηκὸς καὶ ἰσοκλειώφου πινὸς σημαίνει τῷ ἀδύνατον οὐδὲ γὰρ πλείω συμβεβηκέναι δυοῖν τὸ γὰρ συμβεβηκὸς, οὐ συμβεβηκὸς